

J skulle selvstændig undersøge det; men dertil vil jeg kun bemærke, at det havde været det Samme som at sige, at denne Lov kom ikke ud i den nærværende Session; thi, dersom vi skulle selvstændig have anstillet Undersøgelser, forhandlet med Finantsministeriet og dertil, hvad der jo maatte være Udvalgets Pligt, underkastet de givne Tal en virkelig, grundig og alvorlig Prøvelse og Kritik, saa havde det været et Arbejde, som efter den Tid, da Sagen kom til os, ikke vilde kunne have været udført. Vi have altsaa i saa Henseende ligesom i det Hele holdt os til, hvad der forelaa i de foregaaende Forhandlinger og navnlig i Folkethingets Betænkning, og der var det forudsat, at den der foretagne Forhøielse af den Indtægt, der skulde være skattefri, med andre Ord, Formindskelsen af den Indtægt, som skulde være skattepligtig, vilde nødvendiggjøre et Tillæg af $\frac{1}{2}$ pCt.; og saa var vor Regning ganske simpelt den: er dette rigtigt — en Forudsætning, hvorfor vi vare nødsagede til at lade Folkethinget bære Ansvar — saa maae vi, hvis vi vende tilbage til de almindelige Sætninger om Skatteansættelsen, ogsaa kunne forsvare en Nedsættelse af en halv Procent. Det har altsaa ikke været Udvalgets Mening, og, forsaavidt dette Spørgsmaal ikke har været Gjenstanden for nogen egentlig Discussion i Salen, tør jeg ogsaa uden for stor Dristighed forudsætte, at det heller ikke har været Landstingets Mening, at Skatten skulde give et mindre Beløb, men man har antaget, at en Skat af 2 pCt. vilde give det samme Beløb, naar der blev foretaget en Forhøielse af hele det skattepligtige Indtægtsbeløb. Naar man nu altsaa spørger, hvorfor vi da ere vendte tilbage til $2\frac{1}{2}$ pCt., saa vil jeg bringe i Erindring, at den midlertidige Finantsminister under Sagens Forhandling her udtalte to Sætninger; den ene var, at der ved denne Forhøielse af Skatteindtægten ingenlunde vilde være et Æquivalent for den halve Procent, at 2 pCt. saaledes, som det var foreslaaet af Udvalget og nu er vedtaget af Landstinget, ikke vilde give saameget Udbytte som $2\frac{1}{2}$ pCt. efter den Formel, Folkethinget havde vedtaget. Den anden Sætning, Finantsministeren udtalte, var, at selv med et saadant Tillæg

vilde det dog være temmelig langt fra, at Skatten vilde kunne dække den Underbalance, som man maatte regne paa skulde dækkes for de to foreliggende Aar. Det vil maaskee være i Thingets Erindring, at jeg som Medlem af Udvalget tilbød, at, hvis Finantsministeren maatte have Betænkelighed ved under den nærværende Sagens Stilling selv at fremkomme med Endringsforslag, saa vilde det dog blive Gjenstand for Overveielse i Udvalget, hvis han i saa Henseende yttrede noget Dunke. Dette er skeet; Finantsministeren har igjennem mig henvendt sig til Udvalget og meddeelt nogle Oplysninger, hvorpaa hans Formodning støttede sig, og det er ialtfald en medvirkende Grund for Udvalget til at vende tilbage til det, der var vedtaget af Folkethinget. Jeg troer derfor, at det høie Thing, hvis dets Mening ikke er at ville nedsætte Skattens Beløb, gjør Ret i ogsaa paa dette Punkt at slutte sig til Folkethinget, hvorved det efter den hele politiske Situation heller ikke vil være en udtugtig Betragtning, at i saa Tilfælde vil den af os foreslaaede § 1 komme til aldeles Ord til andet at indeholde det Samme som det Forslag, der er fremkommet af det i denne Sag af Folkethinget nedsatte Udvalg. Terminerne for den hele Operation ere tagne deraf, det staaer allerede nu i § 1; den eneste Forskjel, der er tilbage, er, at $2\frac{1}{2}$ pCt. er nedsat til 2 pCt. Det er altsaa Udvalgets Fleertals Indstilling, at vi ogsaa i denne Henseende vende tilbage til det i Folkethinget fremkomne Forslag, da den Forudsætning, den Formodning, at denne Nedsættelse af Procenten, sammenholdt med de øvrige foretagne Forandringer, ikke vilde gjøre nogen Nedgang i selve Skatten, maa antages ikke at holde Stik.

Beslen: Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har forudsat, hvad der er ganske rigtigt, at jeg umuligt kunde ville, at det hele Maskineri, der er indrettet ved denne Lov, igjen skulde sættes i Bevægelse for at opkræve en Skat af $\frac{1}{2}$ Procent af Skatteindtægten. Deri har den ærede Taler Ret. Jeg har netop forudsat, at, naar der skulde blive Spørgsmaal om at opkræve et Tillæg af $\frac{1}{2}$ Procent, vilde det ogsaa komme under Drøftelse,